

EXPRESS

ILUSTROWANY

ROK II

Łódź, wtorek, 18 lutego 1947 roku

Nr 48 (350)

Nikt nie chce wojny

Wysiłki świata idą w kierunku pokoju i odbudowy. — Min. Marshall pragnie rozmowy z premierem Stalinem

Jak donoszą z Nowego Jorku, sekretarz generalny ONZ Trygve Lie, wygłosił przemówienie, w którym nazwał przewidywania nowej wojny marzeniami sennymi szaleńców.

Oświadczył on m. in.: „W ciągu dwóch lat po zakończeniu drugiej wojny światowej nigdy nie wierzyłem w niebezpieczeństwo nowej wojny pomiędzy mocarstwami. Wszystkie państwa, które brały w niej udział, są poważnie wyczerpane.

Zagadnienie odbudowy i przedstawienie się na pokój wystarczają by pochłonąć w najbliższym okresie wszystkie siły. Mogę zapewnić was na podstawie osobistych rozmów z mężami stanu wielkich mocarstw, że zagadnienia te pochłaniają je całkowicie.

Choć każde z wielkich mocarstw posiada swą własną koncepcję pokoju i każde z nich pragnie zapewnić sobie bezpieczeństwo w przyszłości i żadne z nich nie bierze pod uwagę możliwości rostrzygnięcia różnicy zdań w drodze nowego konfliktu. Możecie być pewni, iż obecna generacja prosto nie zgodzi się na nową wojnę”.

Doniesienia z Waszyngtonu wskazują, że stosunki radziecko - amerykańskie są obecnie w Waszyngtonie na porządku dziennym.

Będą one przedmiotem debaty w kongresie dziś rano, gdy po raz drugi w przeciągu tygodnia minister spraw zagranicznych, gen. Marshall złoży wyjaśnienie przed parlamentem.

Minister Marshall ma zapewnić kon-

grès, że stosunki radziecko - amerykańskie są przedmiotem jego szczególnej uwagi i troski.

Koła poinformowane twierdzą, że minister Marshall zawiadomił generalissimusa Stalina, iż pragnie odbyć z nim

specjalną rozmowę podczas konferencji moskiewskiej.

W ten sposób minister Marshall spróbowałby drogą bezpośredniego kontaktu, wyjaśnić atmosferę między Moskwą a Waszyngtonem.

Wkrótce-amnestia

uchwalona zostanie przez Sejm. — Dziś Rząd przedłoży jej projekt

W dniu wczorajszym ukończone zostały prace przygotowawcze nad projektami „Małej Konstytucji” i ustawy amnestyjnej, które będą przedłożone plenum sejmowemu w dniu dzisiejszym.

Projekt amnestii zreferował Radzie Ministrów minister sprawiedliwości. Ostatcznym ustaleniem tekstu, zajmuje się komisja prawnicza.

Dziś, 18-go lutego, Sejm Ustawodawczy rozpatrywać będzie referowany przez przedstawiciela klubu poselskiego PPS, projekt ustawy o ustroju i zakresie działania władz Rzeczypospolitej, czyli tzw. „Małej Konstytucji”.

Po wyczerpaniu tego punktu porządku dziennego obrad, Sejm przystąpi do omawiania i uchwalenia ustawy amnestyjnej.

Poznali się na Bevinie

członkowie jego partii. — Nowa fala „buntów” i protestów w dolach Labour Party

W kołach politycznych Londynu omawia się z ożywieniem ostatnie wystąpienie ministra Bevina. Podkreśla się, że Bevin wygłosił swoje przemówienie wobec 500 delegatów londyńskiej organizacji Labour Party, specjalnie zaproszonych na zebranie. Przewodniczący podał do wiadomości, że nie odbędzie się dyskusja, lecz wolno będzie postawić Bevinowi pytania. Pytań było około 30. Prasa nie została dopuszczona na zebranie.

Po dokonaniu przeglądu sytuacji międzynarodowej Bevin w odpowiedzi na pytania w sprawie Grecji, oświadczył, że „rząd brytyjski nie ponosi żadnej odpowiedzialności za wojnę domową w Grecji”.

W sprawie Hiszpanii Bevin zaznaczył, że był on przeciwny odwołaniu brytyjskiego ambasadora z Madrytu, ponieważ musiał wykonać zalecenie Rady Bezpieczeństwa.

W odpowiedzi na pytania delegatów, zawierające krytykę działalności brytyjskiego korpusu dyplomatycznego, Bevin wystąpił z obroną brytyjskich dyplomatów.

W wielu miastach angielskich odbyły się zebrania organizacji dzielnicowych Labour Party, na których przemawiali po słowie Labour Party. Na zgromadzeniach tych w wielu wypadkach krytykowano politykę zagraniczną Labour Party. Na jednym z takich zebrań w Birmingham, na którym przemawiało 6 posłów, podkreślono m. in., że gdyby pozostawiono członkom Labour Party swobodne głosowanie w parlamencie nad polityką zagraniczną rządu, wówczas 2/3 posłów głosowałoby przeciwko Bevinowi.

Na dorocznym zgromadzeniu Labour Party w okręgu Saffron-Walden uchwalono jednogłośnie rezolucję, potępiającą politykę zagraniczną Bevina.

Wielu miastach angielskich odbyły się zebrania organizacji dzielnicowych Labour Party, na których przemawiali po słowie Labour Party. Na zgromadzeniach tych w wielu wypadkach krytykowano politykę zagraniczną Labour Party. Na jednym z takich zebrań w Birmingham, na którym przemawiało 6 posłów, podkreślono m. in., że gdyby pozostawiono członkom Labour Party swobodne głosowanie w parlamencie nad polityką zagraniczną rządu, wówczas 2/3 posłów głosowałoby przeciwko Bevinowi.

Na dorocznym zgromadzeniu Labour Party w okręgu Saffron-Walden uchwalono jednogłośnie rezolucję, potępiającą politykę zagraniczną Bevina.

Prezydent Stawiński jest szanowany i lubiany przez łódzkich robotników — są oni, zadowoleni, że Prezydentem Miasta został właśnie On

Prez. Mijał opuszcza Łódź

Obejmuje on wysokie stanowisko w Warszawie. — Prezydentem miasta włóknarzy został tkacz — Eugeniusz Stawiński

W dniu wczorajszym na posiedzeniu Miejskiej Rady Narodowej miasta Łodzi, prezydent Kazimierz Mijał zgłosił swoją rezygnację ze stanowiska prezydenta miasta. Rezygnację tę prezydent Mijał uмотywował powołaniem go przez najwyższe władze Rzeczypospolitej, na nowe stanowisko do Warszawy.

Jak się dowiadujemy, odchodzi on na stanowisko szefa kancelarii cywilnej Prezydenta R. P.

Miejska Rada Narodowa wybrała na stanowisko nowego prezydenta miasta, sekretarza generalnego Związku Zawodowego Włóknarzy, Eugeniusza Stawińskiego.

Szczegółowe sprawozdanie z wczorajszego posiedzenia MRN, podczas którego dokonano wyboru nowego prezydenta miasta, podajemy na stronie 5-ej.

Spółeczeństwo łódzkie przyjmuje wiadomości o opuszczeniu Łodzi przez Prezydenta Mijała ze szczerym żalem. Prezydent Mijał w ciągu swojej dwuletniej pracy na stanowisku Głowy Miasta dokonał wielu wysiłków nad odbudową i rozbudową Łodzi zarówno gospodarczą, jak i kulturalną. Jego energią, inicjatywą i wyjątkowej pracy pełnej poświęcenia, miasto nasze wiele zawdzięcza. Sterował on naszą samorządność w najtrudniejszym okresie. Jako Pełnomocnik Rządu natychmiast po wyzwoleniu Łodzi organizował władzę, przyczynił się do uruchomienia przemysłu, a gdy został przez MRN wybrany prezydentem miasta, płaściwał tę godność wzorowo, dbając niezwykle o dobro mieszkańców Łodzi, a w szczególności o łódzkich robotników.

Prezydent Mijał poniósł wielkie zasługi dla naszego miasta i dlatego wszyscy łódzianie z żalem go żegnają, życząc Mu

nowych sukcesów na nowym stanowisku. Eugeniusza Stawińskiego, nowego prezydenta Łodzi mieszkańcy miasta dobrze znają, szczególnie robotnicy. Zdobył on sobie zasłużoną popularność walcząc o ideały demokratyczne i o lepszą dolę robotniczą. Wszyscy włóknarze łódzcy czują wiele sympatii i serdecznej życzliwości do swojego Sekretarza Generalnego. Zasłużony bojownik, doświadczony szermierz sprawy robotniczej, posiada niewyczerpane zasoby energii i zapala do walki o poprawę bytu mas pracujących.

Służny wybór uczyniony przez MRN został przez społeczeństwo przyjęty z uznaniem.

Marzenia Niemców

Jak wynika z ostatniego oficjalnego raportu brytyjskiego, wielka część ludności niemieckiej w brytyjskiej strefie okupacyjnej należy do podziemnych organizacji hitlerowskich.

Raport wyjawia, że w strefie brytyjskiej istnieje zalążkowa organizacja państwa dyktatorskiego.

Członkowie jej wespół z resztą ludności niemieckiej, czekają — jak stwierdza raport — na nowego dyktatora, który „wskaże im drogę”.

Napad na posta

został udaremniony przez patrol M. O.

Patrol komendy MO w Otwocku, w czasie obchodu terenu w okolicach Świdra udaremniał dokonanie zbrojnego napadu rabukowego na mieszkanca posta do sejmiku — ob. Witolda Bieńkowskiego. W wyniku starcia z bandytami jeden z dwóch bandytów został zabity, ze stroju milicjantów ciężko ranny został kapral podch. Gajewski.

Szkopy marzną

Brak opalu w Berlinie

W sobotę wieczorem zamknięto w Berlinie luksusowe bary i restauracje w wyniku dalszych drastycznych ograniczeń, zmierzających do opanowania kryzysu opałowego. Teatry, sale koncertowe i kina na godzinę przed rozpoczęciem widowisk, są otwarte dla ludności nie posiadającej opalu. Również dawne schrony przeciwlotnicze służą obecnie jako schronienie przed mrozami.

Stan wojenny

został ogłoszony w Pekinie

Agencja Tass donosi z Szanghaju, że dnia 18 bm. ogłoszono w Pekinie stan wojenny.

Od północy do godziny 6 obowiązuje godzina policyjna. Gmach poczty i telegrafu, stacja elektryczna i wodociągi oraz inne instytucje użyteczności publicznej strzeżone są przez policję i wojsko.

Agencja Tass donosi z Szanghaju, że dnia 18 bm. ogłoszono w Pekinie stan wojenny.

Najstraszniejsza choroba nasze ludz

8 milionów ludzi, dotkniętych trędem, czeka na uzdrowienie. — Czy trąd jest uleczalny?

Trąd jest z całą pewnością najstraszniejszą chorobą, która prześladowała ludzki. Przez długie wieki była ona największym postrachem i dziś jeszcze sieje największe zniszczenie.

rozprzestrzenił się szybko w Galii, Hiszpanii i nawet w Brytanii.

W średniowieczu kraje chrześcijańskie liczyły 20 000 trędowatych. W wieku XII w samej Normandii było przeszło 2 000 leprosoriów.

W okresie tym trędowaci byli bezżołtnie wypędzani ze społeczności ludzkiej i podlegali śmierci cywilnej.

Temu „pogrzebowi cywilnemu” towarzyszyły specjalne uroczystości, nieraz bardzo makabryczne, np. wypędzenie trędowatych do symbolicznych grobów specyjnie w tym celu przygotowanych. Na stopnie wręczono im ubranie, z którym nie mieli się rozstawać do końca życia, oraz kosa słonąca do uprzedzenia ludzi o zbliznieniu się chorego.

Od wielu lat w koloniach istniały liczne leprosaria. We Francji, jednak nie było żadnych ośrodków, gdzie mogliby znaleźć schronienie przybysze z kolonii, dotknięci trędem. By zaradzić temu brakowi, 20 lat temu założono nowoczesne leprosorium w La Vaubonne, w prowincji Pont Saint-Esprit. Sanatorium to znajduje się w budynku poklasztornym, oddalonym znacznie od siedzib ludzkich.

kością jest, by oboje małżonkowie byli dotknięci tą chorobą. Nie jest ona również dziedziczna.

Zycie chorych w leprosorium nie jest tak ciężkie, jakby się mogło wydawać. Zarząd tego zakładu stara się urozmaicić życie swoich pacjentów. Tak więc jedni zajmują się z wielkim zamiłowaniem ogrodnictwem. Drugi są gorliwymi słuchaczami radia. Urządza się też b. często odczyty, koncerty, przedstawienia teatralne i t. p. By jednak choroby mogli się stać normalnymi ludźmi potrzebna im jest nadzieja, że będą mogli się kompletnie wyleczyć z tej choroby.

Odiz nadzieja ta znacznie wzrosła, odkąd dwaj lekarze z Madagaskaru, dr.owie Grimes i Boiteau odkryli asiaticide, wyciąg z rośliny baldaszkowatej, rosnącej w wielkiej obfitości w koloniach francuskich i zastosowali ją do leczenia trądu.

Długie miesiące jeszcze upłyną, zanim będzie można wydać definitywną ocenę skuteczności tego środka. W każdym razie poczynione dotychczas obserwacje są wybitnie zachęcające i pozwalają żywić nadzieję, że może wreszcie ludzkość uwolni się od tej strasznej plagi.

Hania z K. Dobrze Pani robi, Haniu. Nie wyobrażamy sobie, by kochając tego ciowielka mogła Pani postąpić inaczej. Dla niego dość wielkim ciosem był fakt, że został kaleką, że stracił stopę. Gdyby z tego tylko powodu utracił miłość kochanej kobiety — mógłby się zupełnie załamać. Prawdziwa miłość na tem polega, że w niecierpliwości jest się podporą i otulą kochanego człowieka. Niech Pani, że narzeczony Pani jest bardzo dobry, bardzo Panią kocha — to zobowiązuje. Brak stopy jest zresztą bardzo drobnym kłopotem i napewno, gdy narzeczony Pani przyzwyczai się do próżoty, niki wagi nie będzie wiedział o jego wypadku.

H. SZADE. Musi Pan w tej sprawie zabiegać o informację w Branle Pomocy, która jest poinformowana w sprawie możliwości praktyk zagranicznych.

DEMONSTRATA Komisia Specjalna musi się przy ulicy Gdańskiej 107.

GOSPODYN! Tuiste plamy z jedwabia usunąć można, wycierając je szeltem i myjąc letnią wodą. Plamy ze stearynu przesuujemy gorącym żelazkiem przez bibułę, która wchłania w siebie stearynę.

SMUTNA DEBETA Najlepiej, jeżeli nie Pani szwaczka i spokojnie rozmówi ze swym narzeczonym. Co zrobisz, aby nie był? Przedewszystkiem unikaj jedzenia potraw mącznych, tłuszcznych i słodkich. Poza tem, niech Pani używa możliwie dużo ruchu.

JANNA Z CZĘSTOCHOWY Niech Pani przesła na adres naszej administracji (Łódź, Piotrkowska 102a) 8 zł. przekazem pocztowym zaznaczając o, jakie numery Pani chodzi, a zostaną Pani wysłane. Niech Pani jednocześnie poda swój dokładny adres.

RENEA Naszym zdaniem, nie ma Pani powodu się skarżyć. Widuje Pani swego ukochanego codziennie za wyjątkiem sobót i niedziel. Ostatecznie to dni może chce on spędzić w swojej rodzinie, lub z kolegami? Inni jest ludzi, którzy widują się tylko raz na kilka tygodni, bo tak układają im się warunki życiowe — a przecież też żyć muszą, chociaż ich miłość wcale nie jest mniejsza od Pani miłości.

Jadziśka Słowo już się tak stężyło okoliczności, że wykonywał Pani musi chwilowo ten ze swoich dwóch zawodów, który Pani mniej lubi — czy przy Pani ambicji i chęci należytego wypełniania swych obowiązków nie udałoby się i tego drugiego zawodu polubić? Uwaga Pani, że zbyt mało Pani umie i to Pani zniechęca do wykonywanej pracy, ale przy odrobieniu dobrej — woli tak łatwo pracować dopełnić swe braki!

Konkurs Jubileuszowy
Kupon Nr. 23
wyciąć i zachować

Inwentaryzacja maszyn

Przedsiębiorstwa złożą do 15 marca odpowiednie wykazy

W większości fabryk i zakładów przemysłowych daje się obecnie bardzo silnie odczuwać brak różnego rodzaju maszyn, z drugiej zaś strony istnieją zakłady, w których maszyny nie są wykorzystane należycie. Poza tym często się zdarza, że fabryki posiadają maszyny niezwiązane z ich produkcją.

W związku z tym Minister Przemysłu zarządził przeprowadzenie ścisłej inwentaryzacji wszystkich maszyn, posiadanych przez zakłady podległe Centralnym Zarządom Przemysłu i Departamentowi Przemysłu Miejscowego.

Wszystkie Centralne Zarządy Przemysłu złożą do 15 marca 1947 r. do Departamentu Planowania Ministerstwa Przemysłu pod adresem powołanej Komisji do badania racjonalnego wykorzystania maszyn i urządzeń technicznych — wypełnione zestawienia sumaryczne stanu posiadania wszelkiego rodzaju obrabiarek.

Codzienna nowelka „Expressu”

U WRÓŻKI

Pani Laura, znakomita wróżka, była owego dnia z rana w domu zajęta przygotowaniem śniadania. Jej uroczy piesek, Gugu bawił się na podłożu pod stołem.
Nagle zadzwoniono.
Służąca Mańka, imitująca murzynkę, jakkolwiek pochodziła z okolic Łowicza, wyszła do korytarza, by otworzyć drzwi. W korytarzu rozległa się rozmowa, poczem Mańka oświadczyła, że jakiś pan chce się zobaczyć ze znakomitą wróżką. Zapomniała dodać, że nieznamy pan wsunął jej do ręki banknotik za sprytne załatwienie sprawy.
Pani Laura kazała wprowadzić gościa.
Pan Zarański wygładał bardzo dystygowane i, zajmwszy miejsce, zaraz zaczął mówić.
— Bardzo panią przeproszam, że o tej porze przyszedłem. Powód mojego przybycia jest następujący: po południu zgłoszą się tutaj do pani dwie niewiasty.
— Ale to jest tajemnica zawodowa — przerwała pani Laura.
— Owszem, — odparł jegomość. — Właśnie powołuje się na tę tajemnicę zawodową i prosi o nierozgłaszanie tego, co pani za chwilę opowiem. Zresztą leży to w interesie pani. O ile mi wiadomo, bierze pani 100 złotych za każdą wizytę. Dodam pani jeszcze 100 złotych, o ile zeche pani przepowiedzieć to, co ia pani rozkażę.

— Ależ mój panie, to się nie zgadza z zasadami mojej nauki!...
— Ależ niech pan to zostawi — odparł jegomość. — Nie traćmy czasu. Pani jest przecież kobietą inteligentną, pani mnie zrozumie. Z dwóch niewiast, które odwiedzą panią dziś po południu, jedna jest moją żoną, a druga jej najlepszą przyjaciółką. O ile chciabym zdradzić moją żonę z jej przyjaciółką...
— To jest okropnie, — przelekła się pani Laura.
— Pani się myli. Przyjaciółka jej jest piękna. Nazywa się Irena. Podobna mi się ogromnie. Pozatem jest ona żoną bardzo dobrze sytuowanego pana, który większość swego życia spędza poza granicami kraju, załatwiając swe sprawy handlowe. Ponieważ wiem, że prze powiednie pani mają wielki wpływ na niewiasty, proszę panią o skłonicie przyjaciółki mej żony, ażeby nie sprzeciwiała się mej woli. Pani rozumie chyba o co mi chodzi. Zalecam się do niej od dawna, nie opiera mi się wprawdzie, ale waha się jeszcze ze względu na Aniorę, moją żonę. Chodzi o to, aby pani rozwiała jej wahanie. Czy rozumie pani?
Łaskawy panie — odparła pani Laura, która w międzyczasie powzięła już decyzję. — Proszę ją jak mi pan sławia jest tak niezwykła, że uważam ją za wynik silny wzroku, przecież ktoś...

walczyć nie mogła i nie powinnam, wobec tego zgadzam się. Wzję co mam powiedzieć pańskiej żonie?
— O, wszystko co pani chce. Niech pani jej powie coś przyjemnego. Niech pani jej powie, że jestem mężem wzorowym i że ją kocham i jeśli nawet czasem zaniedbuję, to jedynie z powodu interesów, zawsze jednak o niej myślę.
Potem Zarański wyjął z portfela dwa banknoty stużołtowe, wręczył wróżce i odszedł, zegnając się czule.
Pani Laura była również w cudownym humorze i zabrała się ponownie do przerwanego śniadania. W tej samej chwili Guga uławił się kosteczką i dostał ataku wściekłości.
Pani Laura rzucała się na psomę i po wielkich trudnościach udało się jej uratować pieszka.
Mimo to była tak wzruszona, że straciła przytomność, a służąca musiała wylać cały zapas octu, by ją ocucić.
W tem rozległ się dzwonek i służąca oznajmiła, że dwie klientki przyszły odwiedzić wróżkę.
Pani Laura ogromnie zdenerwowana kazała je prosić do swego pokoju przyjąć, który zawsze był zastłony szczelnie ciemnymi draperiami, a przez okno nie dostawał się ani jeden promyk światła.
Po środku podłogi zaznaczone było kredą białe kolo i w to, właśnie kolo miała wstąpić klientka.
— Do kolo niech pani wstąpi, do kolo! — rozkazała wróżka przyciszonym głosem.

Młoda niewiasta wykonała rozkaz.
— Niech pani nie nie mówi, niech się pani nie rusza, zaczynam zakleć. — Wzywam cię, Lucyferze, w imię boga An, Alpha, Omega, Eloy, Eloyim, Sadaony, Lux... On idzie, on idzie! Co pani chce wleźć, czy o przeszłości, czy teraźniejszości? Wzję słucha pani!
Po upływie 15 minut pani Janina Zarańska opuściła pokój, a do kolo wstąpiła drząca Irena.
Gdy obie niewiasty wyszły następnie na ulicę zamienily się swoimi wrażeńiami.
— Ona jest nadzwyczajna.
— Rzeczywiście — oświadczyła Irena. — Powiedziała mi wszystko, bylam zdumiona. Zna moje całe życie, to jest ogromnie dziwne. Usłucham, jednak jej rad na przyszłość. One nie są zbyt wesołe i pogodne, ale nie można na to nie poradzić. Muszę słuchać. Nie będę się sprzeciwiała jej radom i Wskazówkom, jeśli tak chciał los, w takim razie muszę się poddać woli mego męża...
— Ja też jestem zdziwiona — odparła Janina Zarańska i też pójdę za jej wskazywkami. Bylam głupia dotychczas, przecież mam również prawo do szczęścia!...
W ten sposób pani Irena została wierną małżonką swego męża, a Janina Zarańska od owego dnia zaczęła zdradzać swego małżonka, albowiem pani Laura ogromnie zdenerwowana wypadkiem z psom, pomyliła się co do osób i przyjęła wondynkę za prawowitą żonę Zarańskiego, a brunetka za jej przyjaciółkę.

WICEK i WACEK (po wyzwoleniu)

WACEK: — Dziś ostatki! Przebiemy się i chodźmy do Szaberskiego! Będzie wesoło!

WICEK: — Czołem panu!
SZABERSKI: — Przepraszam bardzo! Który z nas jest mną?

SZABERSKI: — O raju!
WICEK: — Ten trzeci jest już podejrzany! Brać go!

SZABERSKI: — Złodziej?...
WICEK: — Tak! Przebrał się, żeby pana okraść!

Nowy Duszpasterz Diecezji Łódzkiej

Donoszą, że J. E. ks. biskup Włodzimierz Jasiński zrezygnował ze swego stanowiska ordynariusza Diecezji Łódzkiej, postanawiając przenieść się do klasztoru.

Dowiadujemy się, że Rzym zamianował biskupem łódzkim ks. dr. Michała Klepacza, dziekana wileńskiego wydziału teologicznego w Białymstoku.

Wznowienie wydawania kart żywnościowych w Łodzi

Wydz. Aprowizacji i Handlu Zarządu Miejskiego w Łodzi podaje do wiadomości, iż z dniem 18. 2. rb. Biura Okręgowe Rozdziału Kart wznowiają wydawanie tychże, które trwać będzie do 22 h.m. wt.

W związku z przesunięciem terminu wydawania kart żywnościowych rejestrowanie tychże kart w sklepach, włączonych do miejskiej sieci rozdzielczej, odbywać się będzie do dnia 28 bm. wt.

Porządkowanie Bałut Przerwanie ruchu budowlanego

W ostatnim czasie ruch budowlany na terenie Łodzi — z uwagi na okres zimy — został przerwany. Prace remontowe ograniczają się do remontów wewnętrznych budynków.

Prace Oddz. Rozbiórek Budowli Zarządu Miejskiego w Łodzi w ostatnim miesiącu wykazują znaczny postęp. Roboty obejmują, jak i poprzednio, część Bałut oraz odbywają się również w innych punktach miasta. Mają jednak obok dotychczasowego charakteru, tj. akcji zabezpieczającej i oczyszczającej, przede wszystkim na celu realizowanie planu uporządkowania w celu zagospodarowania oczyszczonych terenów.

W ub. mies. zburzono 2.793 m. sześć muru, wywieziono 2165,15 m. sześć, gruzu, oszczędzono 34.350 szt. cegły i uzyskano 5.550 kg. drzewa.

Otwarcie dworca kolejowego w Zgierzu

W Zgierzu odbyła się ostatnio uroczystość poświęcenia i oddania do użytku nowoobudowanego dworca kolejowego.

Z ramienia DOKP Łódź w uroczystości tej wzięli udział zastępca naczelnika Służby Ruchu inż. Muranowicz oraz na czele Służby Elektrotechnicznej ob. Durasiewicz. Lokalne władze miasta reprezentowali: prezydent m. Zgierza Ostrowski, przedstawiciele OKZZ oraz Wojska Polskiego.

Po uroczystym przecięciu wstęgi przedstawiciele władz wygłosili okolicznościowe przemówienia, przy czym prelegenci podkreślali ważność uroczystości, symbolizującej najpoważniejsze obecnie zagadnienia — odbudowę kraju.

Grozi nam pettop!

Snieg musi być uprzątnięty z ulic miasta. — Oporni dozorczy będą karani bezwzględnym aresztem

Przechodząc ulicami miasta nie zdajemy sobie sprawy, jak wielkie zagrożenie nam niebezpieczeństwo ze strony niewinnie wyglądającego śniegu, którego tyle wala się dokoła.

Luty zbliża się ku końcowi. Za kilka dni może uderzyć fala ciepła i góry śniegu mogą zamienić się w rwące potoki wody, która nie mając żadnego ujścia (ścieki i otwory studzienek są pozamaryzowane) rozleje się szeroko po chodnikach i jezdniach, upadając na miasto nasze do słynnej Wenecji.

Zresztą przedmiotem tego mieliśmy już wczoraj na słonecznych stronach ulic. Pod ciepłymi promieniami słońca stała już śnieg i lód i mieliśmy już okazję za-

poznać się z dokuczliwym błotem.

Nic dziwnego więc, że władze nasze go miasta, nie chcąc dopuścić do tak estetycznych możliwości, zawczasu wszczęły akcję prewencyjną.

Wszystkie komisariaty M.O. otrzymały surowe polecenie dopinowania, aby śnieg i lód zostały natychmiast usunięte z ulic.

Na miasto delegowano zwiększoną ilość funkcjonariuszy M.O., którzy obchodzą wyznaczone sobie rewiry i sprawdzają, jak dozorczy wywiązują się ze swych obowiązków.

Lód z chodników i ścieków musi być wyrąbany, śnieg uprzątnięty na podwórza, place, i ogrody.

Większość dozorców zabrała się sumiennie do pracy, inni jednak lekceważą sobie zarządzenia władz, wykazując karygodną opieszałość.

W związku z tym spisano cały szereg protokołów, które znalazły się już w stałym postępie, grodzkim i wczoraj odbył się cykl rozpraw przeciwko winnym.

Przez sąd starościński ukarani zostali następujący dozorczy domowi: Stanisław Góral (ul. Złota 4), Antoni Wóciak (ul. Dobra 10), Józefa Szpakowicz (ul. Kalna 72), Władysław Majer (ul. Grabowa 31), Wacław Laskowski (ul. Kilińskiego 134), Jadwiga Kalużyńska (ul. Fabryczna 2), Helena Lubińska (ul. Abramowskiego 38), Anna Piotrowska (ul. Szara 4), Stanisława Kacprzak (ul. Szara 10).

Wszyscy wyżej wymienieni ukarani zostali grzywnami w wysokości do 3.000 zł.

Ponieważ jednak karanie grzywnami odnosi mały skutek, władze administracyjne zdecydowały zastosować ostrzejsze sankcje karne i karać opornych dozorców bezwzględnie aresztem.

Sytuacja jest poważna — na idących łódzkich musi być zaprowadzony porządek!

Zaspy z torów usunięte

Opóźnienia pociągów powoduje jeszcze mróz

Z zaspy śnieżnymi na torach kolejowych już uporaliśmy się. Jeszcze tylko w niektórych częściach kraju śnieg leży na szynach. Dzięki zbiorowemu wysiłkowi społeczeństwa ta przeszkoda w normalnej komunikacji została usunięta.

Nadal natomiast normalną komunikację utrudnia w wysokim stopniu nie ustępujący mróz. Instytut Meteorologii czny zapowiadał wprawdzie ocieplenie, ale fale cieplejszego powietrza, które nadpłynęły nad Polskę z nad Bałkanów, Włoch i rejonu morza Śródziemnego, cofnęły się co spowodowało powtórny spadek temperatury.

Znowu jest mroźno i parowozy zno-

wu zamarzają, co powoduje cały szereg komplikacji, związanych z ich rozmrażaniem i w rezultacie dochodzi do poważnych opóźnień na kolejach.

Ruch podmiejski odbywa się niemal normalnie — opóźnienia są minimalne. Natomiast pociągi dalekobieżne w dalszym ciągu przychodzą i odchodzą z poważnymi opóźnieniami. Pociąg krakowski miał wczoraj 73 minuty opóźnienia, lubelski 10 godzin, pociąg Warszawa—Jelenia Góra 7 i pół godziny opóźnienia.

Jeżeli cieplejsze powietrze z Bałkanów będzie dla nas w przyszłości łaskawsze i zawita na dłużej należy się spodziewać podniesienia temperatury a co za tym idzie — przywrócenia normalnej komunikacji kolejowej. (i)

Nowe zmiany na tramwajach

Nadzwyczajne pociągi łączą w godzinach największego natężenia ruchu Łódź z jej krańcami

Przed kilku dniami, zgodnie z zapowiedzią, Dyrekcja Miejskich Zakładów Komunikacyjnych (dawniej KEL i LEWKD) uruchomiła nadzwyczajne tramwaje w godzinach rannych na trasie: Chocianowice — Pabianicka — Piotrkowska — Plac Wolności i z powrotem, oraz na trasie Helenówek — Zgierska — Piotrkowska — Pl. Niepodległości i z powrotem.

Obecnie Dyrekcja Miejskich Zakładów Komunikacyjnych zamierza pociąg nadzwyczajny uruchomić na tych samych trasach również i w godzinach popołudniowych i w tym celu odbywa się specjalne szkolenie służby ruchu tramwajów podmiejskich, która musi

być przeszkolona na tramwajach miejskich. Po przygotowaniu odpowiedniej liczby personelu ruchu i właściwego taboru zostanie wprowadzona w życie wyżej wymieniona inowacja.

Jak z tego wynika, Miejskie Zakłady Komunikacyjne, które pracują nadal w trudnych warunkach i borykają się z brakiem taboru, zwracają do wykorzystania wszelkich możliwości, jakie daje kołmasacja dwóch pokrewnych instytucji. Wprowadzenie pociągów nadzwyczajnych, łączących granice Wielkiej Łodzi ze środkiem miasta i to w godzinach, kiedy ludność pracująca udaje się i powraca z pracy, jest pierwszym krokiem na tej drodze. (k)

Nowe samochody rozprowadzone zostaną między instytucje

Państwowe Zakłady i Warsztaty Samochodowe otrzymały dużą partię samochodów marki „Gaz” (sowiecki typ Forda) posiadających doskonale ogumienie. Po przeglądzie technicznym maszyn rozprowadzone zostaną pomiędzy instytucje państwowe, spółdzielcze oraz prywatne.

W związku z planem rozdzielstwa odbyła się w Państwowych Zakładach i Warsztatach Samochodowych konferencja z udziałem przedstawicieli motoryzacji władz państwowych i spółdzielczych oraz przedstawicieli zainteresowanych przedsiębiorstw prywatnych.

Leki z Kanady nadeśle tamtejsza Polonia

Min. pełnomocny dr. Alfred Fiderkiewicz przed wyjazdem do Kanady, odbył rozmowy z min. zdrowia dr. Tadeuszem Michejdą na temat potrzeb polskiej służby zdrowia.

Polonia kanadyjska wykazywała niejednokrotnie chęć pomocy Macierzy m. in. w dostawie leków. Wysuwa się więc na plan pierwszy sprawa koordynacji możliwości i potrzeb.

Min. Fiderkiewicz będzie czuwał aby pomoc Polonii kanadyjskiej przybrała jak najracjonalniejsze formy.

Program radiowy na dziś

12,05 Audycja dla świetlic robotniczych; 12,35 Arie operowe w wyk. A. Kaznawskiego — bas 12,55 „10 minut poezji”; 13,05 Muzyka obiadowa; 14,00 (z łodzi) Skrzynka ofiar na rzecz Ł.R.R.; 14,10 (z łodzi) Fel. sportowy red. L. Szumlewskiego; 14,15 (z łodzi) Muzyka lekka (płyty); 14,30 (z łodzi) O książce E. Osmańczyka — „Sprawa Polaków” — fel. literacki R. Matuszewskiego; 14,40 (z łodzi) Kronika i komunikaty; 14,45 (z łodzi) Koncert reklamowy; 15,00 Aud. słowno-muzyczna dla dzieci; 15,20 Aud. ludowa słowno-muzyczna; 15,40 Beethoven — A perido — wyk. J. Krysińska — sopran; 16,00 Dziennik; 16,30 (z łodzi) Utwory J. Zarębskiego w wyk. H. Przesmyckiej — fortepian; 16,55 Audycja dla młodzieży; 17,05 „U naszych przyjaciół” — audycja słowno-muzyczna; 17,25 Audycja rozrywkowa; 17,55 Z życia kulturalnego; 18,00 Audycja wojskowa; 18,07 Muzyka; 18,30 (z łodzi) W ramach audycji „Nauka przy głośnie” odczyt z cyklu „Człowiek w historii muzyki” p.t. „Rimski-Korsakow” w opr. W. Rudzińskiego; 19,00 Koncert symfoniczny w wyk. Orkiestry Symfonicznej P.R.; 19,57 Sygnał czasu; 20,00 Dziennik; 20,25 Audycja karnawałowa; 22,25 (z łodzi) Program na jutro; 22,28 (z łodzi) Koncert życzeń; 23,10 d.c. Audycji karnawałowej; 23,55 Streszczenie ostat. wiad. dziennika wieczornego, zakończenie audycji i Hymn.

KINA

- POŁONIA** (Piotrkowska 87) — „Zakazane piosenki”
- WISŁA** (Daszyńskiego 1) — „U schyłku dnia”
- ADRIA** (Stalina — Główna) — „U schyłku dnia”
- TATY** (Sienkiewicza 40) — „Kapryśna ekspedientka”
- GDYNIA** (Daszyńskiego 2) — „Śledztwo Smiczych”
- TECZA** (Piotrkowska 108) — „Nieustraszeni”
- BALTYK** (Narutowicza 20) — „Tryumf Młodości”
- HEL** (Legionów 2/4) — „Symfonia młodości”
- STYLOWY** (Kilińskiego 123) — „Zajazd na rozdwoju”
- WŁOKNIARZ** (Próchnika 16) — „Symfonia młodości”
- ROBOTNIK** (Kilińskiego 108) — „Syn pułku”
- PRZEDWIOŚNIE** (Zeromskiego 76) — „Nieustraszeni”
- ROMA** (Rzgowska 84a) — „Zuch dziewczyna”
- REKORD** (Rzgowska 2) — „Nowe pokolenie”
- BAJKA** (Franciszkańska 31) — „Twardzi ludzie”
- ZACHĘTA** (Zgierska 26) — „Elwira Madigan”

KOMITET POMOCY ZIMOWEJ
zawiadamia, że w dniu 18-go lutego r. b. o godzinie 20-ej w lokalu „GRAND CAFFE” urzędza:
„WESOŁE OSTATKI”
z występami artystów:
PAWŁOWSKI JANKOWSKI
Orkiestra H. Rapackiego.
Dochód przeznaczony na pomoc zimową.

PANSTWOWA CENTRALA HANDLOWA
ODDZIAŁ WOJEWODZKI W ŁODZI
DZIAŁ SPOŻYWCZY ul. KILIŃSKIEGO 88
Posiada na składzie
artykuły spożywcze i ziemiopłody:
MAKĘ, CUKIER, SÓL, ZAPĄŁKI, CEBULE, KORZENIE EGZOTYCZNE, SŁODYCZE, GRZYBY, KAPUSTE, OGÓRKI, WINA KRAJOWE I ZAGRANICZNE, KONSERWY I INNE ARTYKUŁY KOLONIALNE.
CENY HURTOWE
Sprzedaż dla kupców oraz dla instytucji społecznych i stołówek

We wtorek dnia 18 lutego 47 roku o godz. 21-ej odbędzie się w salach Cafe Klubu Puckwica ul. Traugotta 6 pod protektorałem Kuratora Okręgu Szkolnego
Jana Baculewskiego
vice-Prezydenta m. Łodzi **STANISŁAWA DUNIAKA**
WIELKI KIERMASZ
Tradycyjny śledź
na który zaprasza wszystkich łodzian
Zarząd Wojewódzki Międzyszkolnego Komitetu Odbudowy Warszawy
TANCE DO RANA — HULANKI — SWAWOLA
połączone z występami artystów scen łódzkich
Całkowity dochód przeznaczony na Odbudowę Warszawy.

OGŁOSZENIE
Zarząd Miejski w Łodzi ogłasza przetarg nieograniczony na remont wieży ciśnieniowej na Bałuckim Rynku w związku z kosztorysem na remont ustępu publicznego na Bałuckim Rynku.
Oferty pisemne, odpowiadające treści kosztorysu ślepego, należy składać w Wydziale Odbudowy, ul. Piotrkowska Nr. 64, 1-sze piętro, pokój Nr. 5 do dnia 27 lutego 1947 r. do godz. 12-tej w kopercie należyście zamkniętej z napisem „Oferta na remont wieży ciśnieniowej na Bałuckim Rynku w związku z kosztorysem na remont ustępu publicznego na Bałuckim Rynku”.
Szczegółowe informacje oraz ślepy kosztorys z warunkami przetargu otrzymać można w Wydziale Odbudowy, Oddział Budownictwa, ul. Piotrkowska Nr. 64, II-gie piętro, pokój Nr. 115.
Zarząd Miejski zastrzega sobie prawo wyboru oferty, lub unieważnienia przetargu bez podania powodu.
Otwarcie ofert nastąpi w tym samym dniu o godz. 12-tej.
Wadium przetargowe zgodnie z przepisami obowiązującymi w wysokości zł. 2.500.— należy złożyć w kasie Zarządu Miejskiego ul. Roosevelta Nr. 15, a kwit wplaty dołączyć do oferty.
Łódź, dnia 17 lutego 1947 r.
ZARZĄD MIEJSKI W ŁODZI

POSZUKIWANY KIEROWNIK BIURA
Oferty z podaniem życiorysu składać w Administracji „Expressu Ilustrowanego” sub „Biuro”

Dwaj korektorzy
poszukiwani od zaraz
Oferty do Administracji „Expressu Ilustrowanego”

W FABRYCE „IMASS”, GDĄSKA 138
skradziono maszynę Remington Nr. 50741 do liczenia. Ostrzega się przed kupnem. 4679

ZGINAŁ PIĘS SETTER
biały w czarne łaty, w okolicy ulic Piotrkowskiej i Nawrot. Prosimy o łaskawą odprowadzenie za wynagrodzeniem, ul. Piotrkowska Nr. 142, Sklep galanteryjny. 4680

ABSOLWENCI M. S. H. W ŁODZI!
W środę, dnia 19 bm. o godzinie 19 w lokalu Miejskiego Gimnazjum w Łodzi, ul. Lipowa 16, odbędzie się zebranie organizacyjne absolwentów Miejskich Szkół Handlowych w Łodzi. 4681

PRZYPOMNIENIE
Wydział Statystyczny Zarządu Miejskiego w Łodzi, opierając się na odnośnym zarządzeniu Ministerstwa Administracji Publicznej, przypomina wszystkim osobom zainteresowanym (względnie ich spadkobiercom) mającym nieruchomości w Niemczech, aby udzieliły bezpośrednio Wydziałowi Konsularnemu Polskiej Misji Wojskowej przy Sojuszniczym Radzie Kontroli w Berlinie Schlüterstr. 42, zaś osoby mające nieruchomości na terenie Austrii — Wydziałowi Konsularnemu Polskiego Przedstawicielstwa Politycznego w Wiedniu Rennwegstr. 1 — możliwości najobszerniejszych informacji pisemnych, dotyczących ich nieruchomości w Niemczech wzgl. Austrii.
W szczególności pożądaną są dane, dotyczące numerów hipotecznych tych nieruchomości, wzgl. inne dane mogące posłużyć do zidentyfikowania tych nieruchomości w księgach lub terenie.
Zgłoszenie własności nieruchomości ma na razie charakter tylko rejestracyjny i nie oznacza wszczęcia postępowania rewindykacyjnego, co do którego brak jest jeszcze podstawy traktatowej.
Łódź, dnia 17 lutego 1947 r.
ZARZĄD MIEJSKI W ŁODZI

Andrzej Żarowski

ADOLF I EWA

W pewnej chwili otwary się drzwi i wszedł Adolf.
Ona rzuciła mu się na szyję.
— On, Czy nie on? — napróżno stara się wyczytać z jego oczu prawdę.
Gość pocałował ją szybko i powiedział trochę chrapliwie.
— Nie mam teraz czasu, ale naprawdę bardzo się za tobą stęskniłem... Najwyżej za półtorej godziny, goście udadzą się na spoczynek. A wtedy przyjdź do mnie do mojej sypialni!
— Czekać będę na ciebie niecierpliwie — powiedział raz jeszcze takim głosem, że Ewa uczuła znowu w głowie lekki szum.
— Nie, to nie jest prawdziwy Adolf — uszczęśliwiona przymknęła oczy. Bo zrozumiała: przedziwnie szalona będzie noc jaka ją czeka.
Teraz już każda minuta zaczęła jej się dłużyć w nieznośny sposób. Niecierpliwie wśluchiwała się w zgłęb docho-dzący ją ze sali jadalnej. Głosy te stały się w pewnej chwili bardziej ożywione

— potem rozległy się stapania kroków — później wszystko ucichło.
Ewa Braun narzuciła na siebie najbardziej kokieteryjny szlafrok. Stojąc przed lustrem otworzyła flakon oszalałmia ją pachnących perfum i natarła nimi twarz i szyję.
Zaraz potem weszła do sypialni swego pana.
— Przyszłaś — Adolf, czy pseudo-Adolf wyciągnął do niej ramiona.
— On, czy jego sobowtór — przymyka Ewa oczy.
On całuje ją w szyję. Ale pocałunek ten ma inny smak, niż tamte z przed trzech tygodni...
— Czyżby to był prawdziwy Adolf?
— Niestety! — ogarnęła ją gorzka melancholia — niestety, tym razem to jest prawdziwy Adolf!...
...Węgierscy goście wyjechali nazajutrz rano, a Adolf Hitler pozostał jeszcze przez parę godzin w Berchtesgaden.
Ten okrutnik i zwyrodnialec był jednak sentymentalny: i lubiał swoją

leżącą rezydencję na Obersalzbergu.
Przed południem udał się wraz z Ewą do ogrodu. Bawił tam niedługo, potem skreślił do rewiru psów.
Przywitał go sepsyny, jak zawsze Hans Flicker. Przez sekundę spojrzenia jego oczu zatrzymały się na twarzy Führera, a potem prześlizgnąwszy się po niej spoczęły na Ewie: I znów kochanka Adolfa Hitlera uczuła niepokój.
A tymczasem wódz Niemiec witał swoje wilki tak samo okrutnie jak on.
Psy podchodziły do niego, lasily się, merdaly ogonami. On, trzymając w prawej ręce ciężką szpicrutę, lewą głądził i poklepywał boki swoich ulubieńców.
— No i co? Kochają mnie moje pieski — chępił się przed Ewą.
Jedna tylko Mary ogromna suka, mająca w sobie krew wilków północnoamerykańskich, (może prawnuczka tych cudownych zwierząt, których bohaterstwo, dzielność i siłę opiewał Jack London) trzymała się na uboczu.
— Mary, podejdź bliżej — wabił ją wódz. Ale wilczyca stała nie poruszona spoglądając na niego niechętnie swymi mądrymi, cudownie brązowymi oczyma.
— Co to jest z tą Mary? Dlaczego nigdy do mnie nie podejdzie? Dlaczego jest w stosunku do mnie taka wroga — zmarszczył brwi Adolf.
— Mary będzie wkrótce miała szczeniaki — objaśnił dozorca.
— Brwi wodza ściągnęły się jeszcze groźniejszym łukiem.
— Jest w krwi tej suki nieprzyjaźń do mnie: nieprzyjaźń, której nie mogę zwalczyć. A i jej szczeniata odziedziczą po matce tę samą niechęć do mnie. Będą mo-

imi wrogami!
Machnął szpicrutą.
— I dlatego nie mogą się narodzić: muszą zginąć, zanim przyjdą na świat! Razem z matką, która mnie nienawdzi!
W oczach jego zatliły się złe ogniki, jak u wściekłego wilka.
— Hans! Wyprowadź Mary między kamienie za oranżerią... tam ją wykończymy. Masz rewolwer?
— Mam — odparł głucho dozorca. Ale Mary jest najpiękniejszym egzemplarzem naszej psiarni.
— Czy pytałem cię o to? — w źrenicach Führera zamigotały błyskawice gniewu — mnie nie obchodzi wartość tego psa. Ja wiem tylko jedno: on jest moim wrogiem. A jako mój wróg, musi umrzeć. W tej psiarni mogą żyć tylko moi przyjaciele. Tak i w Europie istnieć będą mogły tylko narody przychylnie Niemcom. Innych zniszczę, jak tego psa. Ale po co ci o tym wszystkim opowiadam? — wyprowadź psa!
Ewa Braun nie lubiała podobnie brutalnych scen. Szybko poszła w stronę piaskarni między rozszczębiotane czyżki i czerwone gile. Ale i tu dognało ją echo tragedii psa, który śmiał nie kochać swojego wodza.
Ostro zabrzmiął w ciszy letniego południa krótki strzał rewolwerowy, potem drugi i trzeci.
— Adolf nie umie nawet strzelać — przygryzła wargi panna Braun.
Chwilę potem zjawił się przy niej Führer Trzeciej Rzeszy. Widok krwi działał na niego w przedziwnie podniecający sposób: więc też i ta egzekucja, która własnoręcznie dokonał na wilczyca, pod-ekscytowała go. (D. c. n.)

